

helt anderledes måde, end NATO havde regnet med, da man gik ind.

Man havde regnet med, at det var noget, der gjorde ondt, men spørgsmålet er bare, om Milosevic ikke har trukket følehornene til sig, måske har gravet nogle af sine våben ned, måske venter på en landkrig, som jo alt tyder på, der kommer, og så slår til mod de her stakkels blandt andre danske soldater, som skal ned og kæmpe i et nyt Vietnam i Europa.

Det er det store spørgsmål. Derfor skal jeg sige, at Dansk Folkeparti er fuldstændig enig i de resolutioner, der er vedtaget i FN; at man skal få Milosevic til at trække følehornene tilbage, han skal stoppe de serbiske udrensninger, han skal stoppe den krigsindsats, der har været i området, og han skal sørge for, at flygningene kommer tilbage, hvor de kom fra. Men det store spørgsmål, vi stiller os her i dag, er, om den krigsindsats, som vi har ydet, faktisk ikke har gjort lige det modsatte af det, som vi egentlig gerne ville med den.

Så har vi spørgsmålet om, hvordan vi så kan løse det her, og kan det eskalere yderligere, hvis ikke vi får det løst meget hurtigt. Og man kan godt frygte, at blandt andre russerne vil være i en situation, hvor deres allierede, som Serbien/Jugoslavien er, bliver angrebet af NATO-tropper, af NATO-styrker, med luftbombardementer, og der kan man meget vel frygte, at Rusland vil involvere sig i en konflikt som den her på en helt anden måde, end vi har set det indtil nu.

Man kan meget vel tænke sig, at der vil være støtte at hente fra serbisk side fra Rusland både med henblik på forsyninger af våben, med henblik på forsyninger af brændstof osv. osv. Og så er vi altså ude i en brandfarlig situation, hvor det startede med, at NATO og blandt andre vi troede, at vi i løbet af kort tid kunne rende en nation over ende, hvor vi altså så kan komme i en situation, hvor Rusland går ind i krigen, og hvor vi er helt ude i en helt anderledes utryk situation, også for Danmark og NATO. Det vil være så uønskeligt, som det kan være, og derfor er det en meget farlig vej, man går.

Spørgsmålet er jo også, at når nu man kommer og siger til Danmark: Nu skal I altså ud over de her F-16-fly, I har sendt af sted, der er nede i området, sende fire mere, som skal indgå i styrken, så kan jeg jo ikke se anderledes, end at det er et svaghedstegn. Hvorfor har man ikke fra starten gjort sig klart, hvad der skulle til for

at løse det her militære problem, som man havde?

Er det ikke, fordi man i virkeligheden ikke havde regnet med, at Milosevic var så stærk, som han var, og ikke havde regnet med, at denne her kampagne eller denne her krig faktisk ville gøre ham endnu stærkere?

Det er klart, og man kunne have sagt sig selv fra start, at Milosevic jo ikke bare er en, der fyrer alt sit krudt af, fyrer alt sit artilleri af mod fly og andre ting, der kommer ind i området. Nej, han har gemt det, og han venter måske på en fremtidig situation. Derfor er det farligt, og da er den her konflikt forløbet så lang tid, som den kommer til.

Der er jo ikke nogen her i dag, heller ikke Socialdemokratiets ordfører, fru Helle Degn, der har kunnet sige, hvornår der skal landstyrker ind, om der skal landstyrker ind, modsat i øvrigt hendes partiformand, statsministeren, som mener, at der skal landstyrker ind på et tidspunkt. Og derfor er det en farlig vej at gå, når regeringen ikke er mere afklaret, end den er.

Vi har også set, at regeringen på et tidligt tidspunkt i oktober, efter vi havde vedtaget beslutningsforslaget om at sende F-16-fly af sted, mente, at nu måtte man nok også sige, at det nok blev nødvendigt med landstyrker på et tidspunkt. Senere hørte man så fra statsministeren her omkring påske, at det skulle der ikke, og det ville man slet ikke diskutere. Nu her i tirsdags mener statsministeren, at der skal landstyrker ind på et tidspunkt for at løse konflikten.

På samme måde med flygningesituationen. I oktober fastholdt statsministeren, at der ikke var udsigt til, at bombardementer overhovedet ville medføre en nævneværdig flygningestrøm. Det gjorde han over for Folketinget i de svar, han gav på vores spørgsmål fra Forsvarsudvalget i forbindelse med behandlingen af beslutningsforslag nr. B 4.

Efterfølgende har det altså vist sig, at der er en meget, meget, enorm flygningestrøm, som også regeringen selvfølgelig har skullet tage hånd om. Og det har vi støttet. Vi har stemt for alle de tiltag i Dansk Folkeparti, som har gjort, at man har kunnet hjælpe flygtninge i nærområdet.

På et tidspunkt var statsministeren så ude med at sige, at nu kunne man altså sige med sikkerhed, at man kunne afhjælpe situationen i nærområdet. Det var også omkring påske.